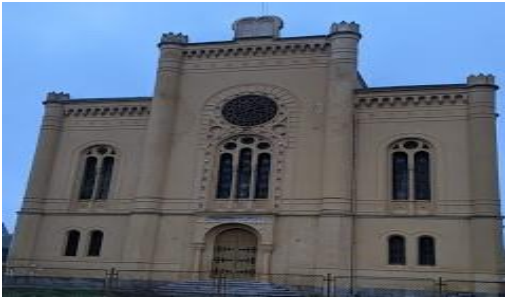

קראלא דיף פון דע

מהנעשה ונשמע • שיחות ואמרי קודש • תמונות
בסייעתא דשמיא, פרשת תולדות תשפ"ה

ד חיי שרה - יט חשוון

מן רבינו שליט"א הגיע לתפילה באתרא קדישא מירון. כשנשמעה אזעקה אמר מן רבינו שליט"א את סגולת שמות הצדיקים ישראל בן שרה לייב בן שרה וכו' אחר סיום ספר רביעי שבתהילים העתיר מר"ש לישועת הכלל והפרט.

אחר תפילת מעריב אמר מר"ש: סגולה ששמע מהגאון רבי יצחק זילברשטיין, מתוך דברים ששמע מרבו מן הגר"י אברמסקי זצ"ל בשיבת סלבודקה. שהיה כידוע אב בית הדין בלונדון, ובית המלוכה העניק לו ולבית דינו כבוד גדול עד מאוד. מראה בית הדין היה דומה בפארו ובחזותו כשל בתי המשפט, והדיינים ישבו על בימה גבוהה ומכובדת, וגם שלחן בית הדין היה מפואר וארוך מאוד.

פעם הגיעו לבית הדין בעל ואשה למטרת גירושין. העניינים כבר סוכמו, ובני הזוג התכוננו למעמד נתינת הגט. הם ישבו בצד אחד של השלחן הגדול, והרב אברמסקי בצד השני. היה זה בעת מלחמה, ולפתע, סיפר הגר"י אברמסקי, נפלה פצצה על בנין בית הדין, חדרה לאולם הדיינים, והרגה רח"ל את הבעל והאשה.

פלא-הפלאים היה ששערה משערת-ראשו של אב בית הדין לא נפלה ארצה, והיה הדבר לפלא גדול בעיני כל השומעים, והעיר לונדון רעשה מגודל הנס.

כששמע מן זצ"ל את גודל ההתפעלות של השומעים, אמר שלא מדובר בנס... אגיד לכם כיצד ניצלתי בס"ד. מדי בוקר, כשאני מתעטף בטלית - הנני מכוון מאוד בפסוק שאומרים בעת העיטוף 'מה יקר חסדך אלוקים - ובני אדם בצל כנפיך יחסיון'. כוונתי הגדולה נסובה על מה שכתוב בפירוש בפסוק זה, שהאדם יכול לחסות בצל כנפיו של השם יתברך, ומי שחוסה שם, בוודאי לא יארע לו שום דבר רע, שהרי הוא שוכן בתוך כנפיו של האלוקים. מלאך המוות לא יכול להתקרב אליו!

ה חיי שרה - כ חשוון

אחר תפילת שחרית אמר מן רבינו שליט"א היום מציינים את יומא דהילולא של הרה"ק שלום מקאמינקא זי"ע

רבינו נולד בשנת תק"ס לאביו ר' יעקב יוסף מראווע ז"ל שהיה עשיר גדול, בן הגביר ר' שלום גראף ז"ל, כאשר חלה ר' שלום הסב, נסע בנו ר' יעקב יוסף אל הרה"ק רבי יעקב יצחק מלובלין זי"ע"א, לבקשו שיעתיר ויפעל רפואה שלימה עבור אביו החולה.

כאשר קרא החוזה את הפיתקא אמר, "כבר אין בידי להתפלל עבורו, הוא כבר עבר מכתר מלכות לכתר תורה", ר' יעקב יוסף לא הבין למה ירמזו דבריו, כאשר חזר לביתו נודע לו שבזמן שאמר הרבי את הדברים כבר שבק אביו חיים לכל חי, וכי אשתו ילדה לו בן, שנקרא על שם אביו, 'שלום'.

לימים הובנה כוונת החוזה, הגביר ר' שלום גראף היה בבחינת 'כתר מלכות' בהיותו עשיר גדול, ונשמתו עברה מכתר מלכות לנשמת נכדו שנועד להיות בבחינת 'כתר תורה', נתקיימה נבואתו, והילד שלום גדל זכה לכתר תורה. בימי ילדותו למד מפי רבי שלמה קלוגר וגיסו רבי צבי חריף, שהיו סמוכים על שולחן חותנם בעיר ראווע, כן שהה בה בעת

ג חיי שרה - ית חשוון

מן רבינו שליט"א הגיע לבני ברק להשתתף בשמחת החתונה לבת הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ מו"צ בקה"ק קראלי ומח"ס גם אני אודך עב"ג החתן נפתלי שוורץ בהרה"ג יצחק שוורץ שהתקיים באולמי רויאל בבני ברק.

מר"ש איחל מזל טוב לחתן ולמחותנים, ולסבים הרה"ג אלחנן רבינוביץ בעל אור אלחנן והרה"ח שמואל רוט יו"ר מכון תש"א. אחר שטעם מהיין והמזונות, איחל לחיים ונעמד לריקוד עם החתן והמחותנים.

אמ"כ השתתף מן רבינו שליט"א בחתונת בן ידידינו הרה"ג אהרן ליברמן שליט"א עב"ג בת כ"ק אדמו"ר מטשאקאווא שליט"א מבית שמש.

מר"ש איחל מז"ט לחתן והמחותנים ולסבי רבא כ"ק אדמו"ר מנאראל שליט"א והגה"צ מרדכי גלבר רב ביהמ"ד מונקאטש וכן לסבים הגה"צ יקותיאל ליברמן הגה"צ זלמן שפירא ר"כ נאראל ולשאר בני המשפחה.

כן השתתף מן רבינו שליט"א בחתונת נכד הרה"ח ר' אפרים פישל ווינברגר מאשדוד בן לבנו הר"ר שלום מאלעד עב"ג בת הר"ר מרדכי דסקל מאלעד.

כן השתתף מר"ש בחתונת בן הרב מענדיל ווייס הי"ו ראש חבורת אור החיים הק' בב"ב.

מר"ש החל אחר המרק, בניגון "כל מקדש" ואחר הבשר בניגון "מנוחה ושמחה" בלחן ויזניץ המושר ביו"ט אחר הזמירות כנהוג החל מרן רבינו שליט"א את הניגונים שהלחין על המילים "רחם בחסדך..." "צמאה נפשי לאלוקים..." חזן וקהל. אחר מכן הורה לשיר שוב יחדיו את הקטע של "זכור אהבת קדומים..." וכן את הניגון המהיר שהתאים על המילים "לבי ובשרי ירננו לא-ל חי" לפני התורה שר רבינו שליט"א את הניגון שהתאים "לכבוד שבת לכבוד שבת קודש..." (בלחן למקדשך פיטסבורג) מרן רבינו שליט"א בירך על הכוס לאח"מ קמו לריקוד שמחה. אחר ריקודין קדישין התיישב שוב מר"ש לפירות טיש.

צפרא דשבתא

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת שחרית והתכבד בעליית שישי ואנעים זמירות. מר"ש כיבד את הרב יחזקאל רייך בתפילת מוסף. מר"ש אמר את ה"אנעים זמירות" לפני התיבה וכיבד את הבה"ח יעקב פרץ ברנשטיין בפתיחת הארון. אחר התפילה השתתף מרן רבינו שליט"א וקידש על היין לרגל הקידושא רבא לבת הרב שלום לייפער בן הרה"צ יחיאל מטמששוואר ביתר וחתן הרה"צ פנחס אליהו רבינוביץ מביאלא נינה לכ"ק אדמו"ר מביאלא פשיסחא ב"ב שליט"א וכ"ק אדמו"ר מאזורוב שליט"א מר"ש נפגש במקום עם כ"ק אדמו"ר מטאלנא והביא לו את העלון "אמונת חיים".

עתיקין קדישין:

סעודת שבת ערך מרן רבינו שליט"א בביתו נאוה קודש, ושרו המזמורים הנהוג. מרן רבינו שליט"א החל את הניגון החדש שהלחין על המילים "עד הנה עזרוני רחמיך..." אחר מכן שרו זאת שוב ושוב כשמר"ש שר סולו והציבור מחרה אחריו חזן וקהל. כן זימרו אל תירא, שמע ישראל, הן גאלתי, כה אמר ד', יבנה המקדש. לפני ברכת המזון למד מר"ש בקול מתוך הספר "נועם אלימלך" והסביר בטו"ט כמנהג רבוה"ק זי"ע.

שבת אחא"צ

לפני מנחה מסר מר"ש שיעור קצר בפרשת השבוע ובענין כח התפילה בתוך דבריו אמר כדלהלן:
באחד הימים הגיע אחד מתושבי ראדין למרן החפץ חיים לבקשו שיעתיר עבור דבר מה שאל אותו החפץ חיים האם אתה התפללת כבר על אותו ענין, ענה לו האיש כן התפללתי, אמר לו החפץ חיים לך נא והבא לי את ספר התהילים שבו התפללת. היהודי שהתגורר במרחק לא רב הלך ושב כעבור זמן קצר כשספר התהילים בידו. נטל החפץ חיים את ספר מידו פתחו ודפדף בו אחת הנה ואחת הנה ואמר להאיש הזה זה נקרא להתפלל? אני הראה לך תהילים שמתפללים בו. ניגש מרן החפץ חיים על זקנותו הרבה אל ארון הספרים שבחדרו וטיפס על גבי הכסא והוריד מלמעלה ספר תהילים ישן והגישו אל היהודי הלך כהוא פתוח את דפי ספר ומצביע לו על הדפסים הצהובים מיושן ועל כתמי הדמעות המפוזרים בו ואמר לו זה ספר התהילים שבו התפללה אימי ע"ה אתה רואה את הדפים אתה רואה את הדמעות זה נקרא להתפלל כך מתפללים.

רעווא דרעוין

מרן רבינו שליט"א ערך רעווא דרעוין בהיכל הטיש דקהילתינו הק' שע"י ביהמ"ד אהבת ציון רח' מכקשוילי אשדוד. אחר הזמירות כנהוג פתח מר"ש בדברי תורה כדלהלן:

היהא הרה"ק רבי אליעזר בן הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זיע"א, שהיה סמוך על שולחן חותנו, רבינו התוודע אליו, והוא משכן בחבלי עבותות אהבה להסתופף בצל אביו ברופשיץ. שם פגש בהרה"ק רבי חיים מצאנז זיע"א, אחר פטירת רבם נסעו יחדיו אל הרה"ק רבי צבי הירש מרימנוב זיע"א, אל הרה"ק רבי ישעיה אשר מרופשיץ זיע"א, אל הרה"ק רבי מרדכי מטשערנוביל זיע"א, ועוד צדיקים, שניהם אף עסקו רבות בפדיון שבויים ונסעו בצוותא רבות לאסוף כספים למטרה זו.

בשנת תקפ"ב בהיותו בן עשרים ושנים שנה נתקבל לרבנות יאריטשוב, אחר חמש עשרה שנים בשנת תקצ"ז עבר לקאמינקא, ועל שמה נקרא, כן קיבל כתב רבנות מעיר הקודש צפת, אך רבו הרה"ק רבי שלום מבעלזא הניאו מלקבל את המשרה על שכמו.

ענוותנותו היתה במידה מופרזת, כל ימיו היה צנוע ונחבא אל הכלים, לא רצה לחבר ספרים או להתנהג באדמורו"ת, והשתדל בכל עוז להסתתר מעיני אדם שלא יכירו בו.

סיפר ר' אבנר מהובניב משמשו, כי הוא ביקש מה' יתברך, שכל מי שיודע מדברי התורה שאמר ישכח אותם, ואכן הגם כי הרבה חידושים נפלאים נאמרו משמו, והיה בחידושו הרבה חריפות ובקיאיות, הכל נשכח מלב.

אחר הסתלקות רבי נפתלי, נסע אל הרה"ק רבי שלום מבעלזא זיע"א, אותו החזיק לרבו מובהק, בנוסף הסתופף גם בצל הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זיע"א, והרה"ק רבי ישראל מרוז'ין זיע"א, וכן נסע אל הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זיע"א ועוד.

נסתלק בליל שבת קודש כ' במרחשוון תרי"ב בגיל חמישים ושתיים בעיר קאמינקא, ובה מנוחתו כבוד.

אמרו צדיקים שהיה לו ניצוץ משמואל הנביא, והדבר אף נרמז בשמו 'שלום', שהם רוב האותיות משם 'שמואל', על כן חי נ"ב שנה כשנותיו של שמואל הנביא. דברי תורתו לוקטו בספר אוהב שלום.

אחר מעריב מסר מר"ש שיעור באור החיים הק'. אחריה התקיימה קבלת קהל בקודש פנימה לעצה ולברכה

ו חיי שרה - כא חשוון

אחר תפילת שחרית אמר מרן רבינו שליט"א לקהל כדלהלן:
היום חל יומא דהילולא של הרדב"ז ה"ה הגאון רבי דוד בן שלמה אבן זמרא נולד בספרד בשנת ה"א רל"ט. הוא יצא עם הגולה מספרד בשנת ה"א רנ"ב ועלה לצפת. בשנת ה"א רע"ג ירד ר' דוד מצרימה, שם היה לראש קהילת היהודים המקומית, ושימש כרב, אב בית - דין, ראש ישיבה וגבאי קופת הצדקה, וכל זה ללא תשלום עקב עשרו הרב, שבא לו מהצלחתו במסחר. לספרייתו הגדולה יצא שם בעולם. הוא חזר לארץ בשנת ה"א שי"ג והתיישב שוב בצפת. מספר תשובותיו מגיע ליותר מ-עשרת אלפים. בצהרי היום אחר הטבילה במקוה לכבוד שבת, אמר רבינו שליט"א שנים מקרא ואחד תרגום. אחר מכן אמר שיר השירים.

שב"ק חיי שרה - כב חשוון

ערב שב"ק

מרן רבינו שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת מנחה. אחר מעריב עברו להתברך בשבתא טבא.

שוה"ט ליל שב"ק

מרן רבינו שליט"א ערך שוה"ט מיד אחר התפילה בביתו נאוה קודש.

ב תולדות - כד חשוון

מֵרַבּוּי שְׁלִיט"א הַדְּלִיק נֶר לְרַגְלֵי הַיְּלֻלֹת הַרְה"ק גְּדִלְיָא מְשֵׁה מְזוּעָהִיל זִי"ע, אַחַר הַתְּפִילָה לַחַיִּים טִישׁ וְסִפֵּר עוֹבְדֵינֵי קְדִישֵׁינֵי מְבַעַל הַיְּלֻלָא.

בִּינֵיהֶם סִפֵּר כִּי בְהִיּוֹתוֹ בְּגִלּוֹת סִבִּיר הֶעֱנִישׁוּהוּ פַעַם חַיִּילִים הַרוֹסִיִּים וְהוֹרִידוּהוּ לְבוֹר עֵמוּק. שְׁלוֹשֶׁה יָמִים לֹא בָּא אוֹכֵל לְפִי וְהוּא כָּבֵר עַמֵּד לְגוּזֵעַ בְּרַעַב. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִשְׁכַּב לֹא יָכוֹל הָיָה, נָפְלוּ לְפָתַע כַּמָּה פִּירוֹת אֶל תֶּן הַבוֹר. הוּא אָכַל אוֹתָם וּנְפָשׁוּ חֲזָרָה אֵלָיו.

אַחַד מִגְּדוּלֵי הַדּוֹר שָׁאלוּ לְגַבִּי הַמַּעֲשָׂה, וְהַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ אִישׁר זָאָת. אוֹתוֹ גְּדוֹל אָמַר לְרַבִּי גְּדִלְיָא מְשֵׁה: "בּוֹדָאִי הָיָה זֶה אֵלָיו הַנְּבִיא שְׁבָא מִן הַשָּׁמַיִם לְהַצִּילֶךָ". אַךְ רַבִּי גְּדִלְיָא מְשֵׁה, בְּעַנּוּתוֹתָיו, הַעֲדִיף לְתַת פִּירוֹשׁ פְּשוּט יוֹתֵר לִנְס, וְאָמַר: הַחַיִּילִים שֶׁשָּׁמְרוּ עָלַי עַל גְּדוּת הַבוֹר הַשְּׁתַעֲמָמוּ, וְהַחֲלִיטוּ לְשַׁחַק בִּינֵיהֶם בְּפִירוֹת אֵלּוּ, וּבְלִי מִשִּׁים נָפְלוּ כַּמָּה פִּירוֹת לְבוֹר..."

כֵּן אִיחַל מֵר"שׁ מְז"ט לְהַר"ר בְּנִימִין מִילֵר בֶּן יִדִּידֵינוּ הַר"ר בְּעָרִישׁ מֵאֲשַׁדּוּד לְהוֹלֵדֵת הַבֶּן.

הַר"ב מִילֵר הַזְּמִין אֶת מֵר"שׁ וְקָהַל אֶת מֵר"שׁ לְשִׁמְחַת הַשְּׁלוֹם זָכַר שִׁיתְקִיִּים בְּבִיהֵמ"ד בִּיאֵלָא רַח' הַתְּלַמּוּד בְּאֲשַׁדּוּד.

בצהרי היום

מֵרַבּוּי שְׁלִיט"א הַגִּיעַ לְתַפִּילָה בְּצִיּוּנוֹ הַק' שֶׁל הַרְה"ק מְזוּעָהִיל זִי"ע בְּבֵית הַחַיִּים שִׁיחַ בְּאֲדַר בִּירוּשָׁלַיִם עֵיה"ק.

בְּעֵרֵב הִגִּיעַ מֵרַבּוּי שְׁלִיט"א לְתַפִּילַת מִנְחָה וּמַעֲרִיב בְּכוֹתֵל הַמַּעֲרָבִי, בִּינֵיהֶם אָמַר מֵר"שׁ סִפֵּר רַבִּיעִי שְׁבַת־הַיְּלִים וְהַעֲתִיר לְיִשׁוּעַת הַכֹּלל וְהַפְּרֵט.

בְּשַׁעַה 9.15 בְּעֵרֵב הִגִּיעַ מֵרַבּוּי שְׁלִיט"א לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׁמְחַת הַתְּנָאִים בְּחֲצוֹת שׁוּמְרֵי אֲמוּנִים. אֲמ"כׁ נִפְגַּשׁ מֵרַבּוּי שְׁלִיט"א עִם כ"ק אֲדַמּוֹר מְזִידִיטְשׁוּב פ"ת שְׁלִיט"א וְשׁוּחַחוּ אֲרוֹכוֹת. בְּחֲצוֹת הַלֵּילָה שָׁב מֵר"שׁ לְמַעוֹנוֹ בְּאֲשַׁדּוּד.

וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבֵּיתָה וַיִּפְתַּח הַגְּמִלִים... (כד לב)

רַש"י בִּיאַר שֶׁהַתִּיר זְמַם שְׁלֵהֶם, שֶׁהָיָה סוֹתָם אֶת פִּיהֶם שְׁלֹא יִרְעוּ בְּשַׁדּוֹת אַחֲרֵיהֶם. בְּמַדְרַשׁ רַבָּה (ס ח) הַבִּיא שֶׁרַב הוֹנָא וְרַבִּי יִרְמְיָה שָׁאלוּ: וְכִי לֹא הָיוּ גְּמִלּוֹי שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ דּוּמִים לְחַמּוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר, שִׁידְעוּ מַעֲצָמָם לְהִזְהַר מִלֵּאכּוֹל דְּבָרִים הָאֲסוּרִים לְבַעֲלֵיהֶם? לֹא מִסְתַּבֵּר שְׁחַמּוֹרֵי שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ יֵהָיוּ פְּחוּתִים מֵהֶם, שְׁלֹא יִידְעוּ לְהִזְהַר מַעֲצָמָם וַיִּצְטַרְכוּ לְסוֹתָם אֶת פִּיהֶם? בְּרַמְב"ן כָּתַב שֶׁמִּכּוּחַ קוֹשִׁיא זֶה נִחְלָקוּ עַל בִּיאוֹר זֶה, וּפִרְשׁוּ שׁוֹפְתַח' הָיִינוּ שְׁפַתַח מוֹסְרֵי צוּאָרָם, כִּי הָיָה מִנְהַגָּם לְהוֹלִיכֵם קְשׁוּרִים.

הַגְּה"ק מְהַר"ד מְבַעֲלָזָא זִי"ע, שֶׁהִשְׁבַּת יוֹמָא דְּהַיְּלֻלָא בִּיאַר מִחֲלּוֹקַתָּם בְּאוֹפֵן נְפֹלָא, וּמִיִּשְׁבַּב בְּזָאָת קוֹשִׁיַּת רַב הוֹנָא וְרַבִּי יִרְמְיָה, דְּהִנֵּה נִחְלָקוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּנּוּן (בְּבָא בְּתַרָא ק א) בְּדִין חֲזַקַּת קִרְקַע, אִם מוֹעִיל ע"י הַלֵּיכָה בְּקִרְקַע. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר סָבַר שֶׁהַלֵּיכָה מוֹעִילָה, וּמְבִיא רְאִיָּה מֵאַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שְׁאִמְרָ לּוּ הַקְּב"ה "קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בְּאַרְץ לְאַרְכָּה וּלְרַחְבָּה כִּי לֶךְ אֲתַנְנָה", וּמְבֹאֵר שֶׁבְּהַלֵּיכָה לְבַד קָנָה אַבְרָהָם אֶת הָאַרְץ, וְאֵילוֹ רַבִּנּוּן סוֹבְרִים שֶׁהַלֵּיכָה אֵינָה מוֹעִילָת, וְהַקְּב"ה אָמַר כֵּן לְאַבְרָהָם אַבְיָנוּ, מִשּׁוּם חֲבִיבוּתָהּ דְּאַבְרָהָם שֶׁהָיָה נוֹחַ לִכְבֹּשׁ לְבָבָיו.

עוֹד יֵשׁ לְהַקְדִּים דְּבָרֵי רַש"י, עַל מָה שְׁאִמְרָ יַעֲקֹב אַבְיָנוּ לְשִׁמְעוֹן וְלוֹי 'עַכְרַתֶּם אוֹתִי': מִסוֹרֵת הֵיטָה בִּיד כְּנַעֲנִים שִׁפְלוּ בִּיד בְּנֵי יַעֲקֹב, אֲלֹא שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וּנְחַלַּת אֶת הָאַרְץ, לְפִיכֶךָ הָיוּ שׁוֹתְקִין, [אַבְל עַכְשָׁיו יֵהָיוּ סוֹבְרִין שֶׁהִגִּיעַ זְמַן הַכִּיבוּשׁ וּבָאִים עֲלֵינוּ לְהוֹכִתֵנוּ].

אִם כֵּן, יֵשׁ לוֹמַר, שֶׁהַמְדְרַשׁ שְׁסוֹבֵר שֶׁאַבְרָהָם אַבְיָנוּ סוֹתָם אֶת פִּי הַחַמּוֹרִים, סָבַר כְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, שֶׁהַלֵּיכָה הוּוּי כְּחֻזְקָה, וּבְאַמְתָּ לֹא הָיָה לוֹ לְחַשּׁוֹשׁ מִגְּזַל הַחַמּוֹרִים, אֲלֹא שֶׁסוֹתָם אֶת פִּיהֶם כִּי חֲשַׁשׁ, כְּמוֹ שֶׁחֲשַׁשׁ יַעֲקֹב שִׁיאֲמְרוּ הַכְּנַעֲנִים שֶׁהִנֵּה הִגִּיעַ זְמַן הַכִּיבוּשׁ, וְלָכֵן הוּא מְתִיר לְחַמּוֹרֵי לֵאכּוֹל מִשְׁדוֹתָם, וּבְאַמְתָּ אָף אִם לֹא הָיָה סוֹתָם אֶת פִּיהֶם – לֹא הָיוּ אוֹכְלִים מִן הַגְּזַל כְּמוֹ חַמּוֹרֵי שֶׁל רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר.

וְרַב הוֹנָא וְרַבִּי יִרְמְיָה סָבְרוּ שֶׁהַלֵּיכָה אֵינָה חֻזְקָה, וְאִם כֵּן אֲסוּר לְחַמּוֹרֵי שֶׁל אַבְרָהָם אַבְיָנוּ לֵאכּוֹל מִן הַשְּׁדוֹת, וּמְכַל מְקוֹם לֹא סוֹתָם אֶת פִּיהֶם אֲלֹא קִשְׁרָ אֶת צוּאָרָם, כִּי לֹא חֲשַׁשׁ שִׁיאֲכַלּוּ מִן הַגְּזַל כְּמוֹ חַמּוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי פְּנַחַס בֶּן יֵאִיר.

מלוה מלכה

בְּעַת סְעוּדַת מְלוּה מְלוּה אָמַר רַבִּינוּ שְׁלִיט"א הִשְׁבַּת צִיּוּנוֹ אֶת הַיְּלֻלֹת הַרְה"ק מְהַר"ד מְבַעֲלָזָא זִי"ע סִפֵּר כ"ק אֲדַמּוֹר בְּעַל הַכְּנַסַּת מְרַדְכֵי זִי"ע מִסַּאדִּיגוֹרָה פ"א נִסַּע אַחַד מִחֲסִידֵי הַרְה"ק הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זִי"ע לְדַרְכוֹ וְעַבְרָ דֶּרֶךְ בּוֹקוּבִינָא וּבְהִיּוֹתוֹ בְּעִיר טְשֶׁרְנוּבִיץ נַחֲלָה ל"ע, וְעָשָׂה דַרְכוֹ לְרַבִּינוּ מְרוֹז'ין זִי"ע שֶׁהָיָה אֵיתָן מוֹשָׁבוֹ בְּסַאדִּיגוֹרָה שְׁבַמְחוּז טְשֶׁרְנוּבִיץ, כְּשֶׁנִּכְנַס אוֹתוֹ חֲסִיד לְרַבִּינוּ זִי"ע וּבִיקֵשׁ אֶת בְּרַכְתּוֹ לְרַפּוּאָה, לֹא הִסְתִּיר מִמֶּנּוּ שֶׁהוּא מִחֲסִידֵי בְּעֲלָזָא, וְשָׁאַל אוֹתוֹ רַבִּינוּ אִיךָ נוֹהַג רַבֵּךְ - ה'שֵׁר שְׁלוֹם' - כְּשֶׁמְבַרֵךְ לְאַחַד בְּבִרְכַת רַפּוּאָה, וְעֵנָה הַחֲסִיד: מוֹרֵי וְרַבִּי נוֹהַג לְהַשְׁפִּיעַ רַפּוּאָה ב'ידו', כִּידוּעַ דַּרְכוֹ שֶׁל הַרְה"ק מְבַעֲלָזָא זִי"ע לְהַנִּיחַ אֲצַבְעוֹ עַל מְקוֹם הַכָּאב וְהִסִּיר ד' הַחוּלִי וְהַמְכָאוּב.

נַעֲנָה רַבִּינוּ מְרוֹז'ין זִי"ע וְאָמַר: וְאֲנִי מִמְשִׁיכִים רַפּוּאָה ע"י ה'מוֹח'! וְשְׁנֵי הַדְּרָכִים הַלָּלוּ יֵשׁ לָהֶם יִסוּד וּמִמְקוֹר קְדוֹשׁ אַחַד יֵהְיוּ כְּדֹכְתִיב (תְּהִלִּים ק"ז כ') 'יִשְׁלַח דְּבָרָיו וְיִרְפָּאֵם ר"ת 'ידו' וְס"ת 'מוֹח'.

א תולדות - כג חשוון

לְפָנַי תַּפִּילַת מַעֲרִיב הַדְּלִיק מֵרַבּוּי שְׁלִיט"א נֶר לְרַגְלֵי הַיְּלֻלֹת הַרְה"ק גְּדִלְיָא מְשֵׁה מְזוּעָהִיל זִי"ע

מוסדות קראלי בארה"ק

ע"ש רבותינו הק' זי"ע <> בנשיאות מרן רבינו שליט"א
<> <> <> <>

קול צהלה ורינה שפתינו תרננה

בשיר וקול תודה, בדיצה וחדוה, נשגר טנא מלא ברכות ואיחולים
עד בלי די, להאי גברא רבא ויקירא הנערץ בהילולים, כהן שדעתו
יפה, אוצר בלום בכל המכמנים, חותמו הטוב התום בכל מפעלות
בית קראלי, ממעתיקי השמועה, מאוצר הצפון לגדולי הדורות,
מזרה הלכה לרבים, מזכה בטובו את הרבים, בחיבוריו המחוכמים,
ובמאמריו בגליונות "אמונת חיים", תלמידם של רבותינו הק' זי"ע
ועומד לימין כ"ק מרן רבינו שליט"א בעבודת הקודש

הרה"ג **גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א**

מו"צ בקהילתינו הק' ומרבני רחובות

מח"ס "גם אני אודך" ופרדס יוסף החדש על המועדים

הברכה אחת לאביו הנודע לשו"ת העומד לימינינו בכל עת

הגאון רבי **אלחנן יעקב דוד הכהן שליט"א**

מח"ס מועדי קודשיך וראש כולל "מעדני השלחן"

לרגל השמחה הגדולה במעונם

בנישואי הבת/הנכדה הכלה המהוללה שתחי'

עב"ג החתן המהולל בתשבחות

הבה"ח העילוי נפתלי שזורץ הי"ו

בן ידידינו הרב הגאון הנודע לשו"ת רבי יצחק שליט"א

יה"ר שהזיווג יעלה יפה לשם ולתפארת, ויפרח כגפן אדרת ומשפע עת מצוה זו יושפע

עלינו ועל כל עם ישראל שפע ברכה והצלחה חיי ארוכי בני חיי ומזוני וריווחי

ולהתרוממות קרן התורה וישראל ולהיוושע בתשועת עולמים במהרה בימינו אמן כ"ר

רבנן ותלמידיהון

קהל אנ"ש

ההנהלה